

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 8. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085937664/facsimile.pdf (tilgået 26. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

*Hil nye Tid!
Ny Tid — vor Tid.
Vi har rustet dem, som skal føre din Strid.
Vi vrister dig ud af Døgnherskerens Vold,
Tilværelsen skal ikke mere være gold,
Du er blød som Voks i den Stærkes Haand
Du smeltes af Vilje, du formes af Aand,
Nu staar den gamle Uret for Fald,
En ny Tid fødes. Vi følger dens Kald.*

— Men naar nu Glæden over den tyske Militarismes Sammenbrud var saa inderlig, og Tilliden til de Kræfter, der faktisk har besejret den, saa stor, som det anførte kunde tyde paa, hvorfor gav da denne Glæde her i Danmark sig ikke noget rigtigt Udslag ud over visse Møder, nogle Pressespalter og Festerne for Sønderjyderne?

Hvorfor fulgte man ikke de naive Indsendere eller sentimentale Journalister, der i Aviserne opfordrede os til taknemlig Jubel over det hele?

Hvorfor faldt vi ikke hinanden aandeligt om Halsen? Hvorfor gav vi ikke med smilende Mund hinanden højtidelige, oprigtigt tillidsfulde Løfter om i Fællesskab at arbejde den kommende Lykke i Møde?

Hemmeligheden turde være, at Glædens Sol lige fra første Færd har været fordunklet af en lille Tvivlens Sky, der er bleven sortere og sortere for hver Dag, der gik.